

Zasady opieki i wsparcia dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami

Przedszkole Samorządowe nr 6, im. Wandy Chotomskiej w Myślenicach respektuje przepisy prawa, a także zobowiązania wynikające z Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ oraz Konwencji o Prawach Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ.

Naszą intencją jest zapobieganie wykluczeniu dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami. Nadrzędną zasadą jest dbałość o dobro każdego dziecka, ponieważ każde dziecko ma swoje niepowtarzalne potrzeby i zasady.

I. Zasady ogólne obowiązujące w przedszkolu

1. Właściwie zorganizowany proces wychowawczo – dydaktyczny zakłada kształtowanie wzajemnych pozytywnych relacji między dziećmi.

2. Każde dziecko ma prawo przebywać w bezpiecznym środowisku i być akceptowanym; eliminujemy bariery utrudniające dzieciom funkcjonowanie i ekspresję, w tym bariery informacyjno-komunikacyjne, cyfrowe.

3. Pracownicy przedszkola okazują wszystkim dzieciom troskę o ich dobro i rozwój; chronią dzieci i zapewniają im bezpieczeństwo zarówno fizyczne jak i psychiczne.

4. Relacje między dziećmi kształtowane są w sposób dostosowany do potrzeb i możliwości percepcyjnych dziecka.

5. Poszukujemy i wykorzystujemy w pracy metody najbardziej adekwatne do rozpoznanych indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci.

6. Ściśle współpracujemy i angażujemy środowisko rodzinne i lokalne w rozwój dzieci.

II. Zasady dotyczące personelu

1. W przedszkolu zatrudniamy wykwalifikowany personel: logopedę, pedagoga specjalni, psychologa, tyflopedagoga,

2. Każda pomoc świadczona dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami, następuje w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa i uwzględnia najlepszy interes dziecka.

III. Zasady dotyczące relacji między personelem a dziećmi

1. Zadaniem personelu jest identyfikowanie sytuacji, w tym specjalnych potrzeb dziecka. Uwzględnia informacje dotyczące dziecka udostępnione przez rodziców (opiekunów). Zasadność i zakres gromadzenia oraz przetwarzania pozyskanych informacji określają odrębne przepisy.

2. Personel rozpoznaje indywidualne potrzeby dziecka oraz specyfikę jego funkcjonowania, w szczególności:

- funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne i społeczne ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki niepełnosprawności dziecka;
- warunki i sposoby niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka (fizjologicznych, w tym sensorycznych, psychofizycznych, w tym potrzeby bezpieczeństwa itp.);
- rozpoznanie i sposoby regulacji emocji przez dziecko, w tym wyciszania i uspokajania. Strategie regulacji zewnętrznej (wymagającej działania opiekuna - jak przytulenie, obniżenie, złagodzenie tonu głosu, specyficzny dotyk, umożliwienie odosobnienia itp) czy strategie samoregulujące pasywne (wycofanie, „odcięcie”) lub aktywne (zamykanie oczu, pocierania części ciała po wzmożony ruch, aktywność werbalną, dźwiękową, płacz, krzyk, rozmowę, itp). Dorosły obecny w sytuacji trudnej pozostaje wyciszony, spokojny;
- sposób reagowania na bliskość fizyczną innych osób;
- sposób komunikowania się dziecka (język, specyficzne narzędzia oraz ich rodzaj).

3. Personel analizuje możliwości wystąpienia wysokiego ryzyka zachowań trudnych, w tym agresywnych, autoagresywnych, problemowych zachowań seksualnych. W przypadku wystąpienia takich zachowań:

- dokonuje oceny ryzyka (dokładnie ustala czynniki, które mogły wywołać takie reakcje);
- opracowuje indywidualną procedurę interweniowania, we współpracy z rodzicami (opiekunami), opartą na potrzebach/cechach dziecka, tj. Najpierw wypracowuje katalog sposobów niedopuszczających do wystąpienia danego trudnego zachowania;
- proponuje działania ukierunkowane na obniżenie napięcia emocjonalnego, w tym na ochroną dziecka i innych osób zaangażowanych w zachowanie.

4. Nauczyciel w zrozumiały sposób przekazuje dziecku wiedzę o jego prawach i obowiązkach. Zapoznaje z normami i zasadami obowiązującymi w placówce oraz z konsekwencjami ich naruszenia dla wszystkich stron. Upewnia się czy przekaz jest dla niego jasny i klarowny:

- uczy dziecko w zrozumiały sposób, jak powinno się zachować w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu jego i innych;

- uczy dziecko w zrozumiały sposób, jakie zachowania stanowią naruszenie granic prywatności innych osób, jakie zachowania krzywdzą innych, sprawiają im ból i cierpienie.

5. Personel organizuje bezpieczne środowisko dla rozwoju dziecka:

- przeciwdziała wszelkim formom ośmieszania, dyskryminacji, poniżania, zastraszania, oczerniania, wykluczenia dziecka lub jakiegokolwiek innej formie przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej. Natychmiast reaguje na wszelkie tego typu sytuacje, w tym między dziećmi;
- organizuje zajęcia psychoedukacyjne i profilaktyczne dostosowane do potrzeb i możliwości, ukierunkowane na przeciwdziałanie wszelkiej dyskryminacji i przemocy.

Wdrażanie procedury reagowania w przypadku zachowania trudnego, agresywnego lub przemocy ze strony dziecka.

Celem procedury jest zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim dzieciom i dorosłym przebywającym w placówce w przypadku wystąpienia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa, zdrowia i życia tych osób.

- podjęcie z dzieckiem rozmowy uspokajającej, wyciszającej na neutralny temat (metoda przekierowania uwagi) lub inne działanie kojące, wyciszające;
- w sytuacji eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych należy podjąć próbę ich wygaszenia, przerwania, adekwatnie do sytuacji z uwzględnieniem ustalonych i stosowanych u dzieci strategii;
- jeżeli mimo podjętych działań następuje eskalacja zachowań trudnych, agresywnych, autoagresywnych należy poprosić specjalistów do udzielenia wsparcia w danej sytuacji;
- następnie, w przypadku wystąpienia bardzo agresywnego zachowania, którego nie można powstrzymać i stwarza ono zagrożenie dla zdrowia i życia własnego i innych, należy niezwłocznie, jeżeli jest taka potrzeba, udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej, wezwać Pogotowie Ratunkowe lub Policję, powiadomić rodziców (opiekunów) dziecka i jeżeli to możliwe i bezpieczne dla każdego uczestnika zdarzenia, zastosować jak najmniej inwazyjną formę przerwania aktu agresji;
- do momentu uzyskania pewności, że sytuacja została zażegnana, a zachowanie trudne ustąpiło, nie pozostawiamy dziecka samemu sobie, dziecko pozostaje pod opieką wyznaczonej osoby dorosłej;
- należy zadbać o bezpieczeństwo każdego uczestnika zdarzenia, w tym świadków i udzielić im wsparcia.

1. Personel zapoznaje się z w/w procedurą reagowania w przypadku zachowania trudnego, agresywnego lub przemocy ze strony dziecka, zadaniami i procesem realizowania przypadku jej podjęcia.
2. Personel współpracuje z osobą wyznaczoną do podejmowania procedury interwencji w przedszkolu, stosuje się do jej poleceń w trakcie zdarzenia.
3. Personel doskonali swoje kompetencje w zakresie niezbędnym do podejmowania działań określonych w w/w procedurze.
4. Personel dysponuje numerami osób odpowiedzialnych za podejmowanie interwencji w placówce, osób decyzyjnych.